

prima instanță: M.Malanciuc
instanța de apel: E. Ababei, N. G. Polivenco, A. Garbu

nr. 2ra-2059/16

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Starașciuc

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Starașciuc împotriva Tatianeii Fotea și Mihail Fotea cu privire la înlăturarea obstaculelor în folosirea casei de locuit

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Valeriu Starașciuc și menținută integral hotărârea primei instanțe

constată:

La 21 iunie 2013, Valeriu Starașciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Fotea și Mihail Fotea cu privire la înlăturarea obstaculelor în folosirea casei de locuit.

În motivarea acțiunii a invocat că la 14 aprilie 2002, între el și Tatiana Fotea a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare a terenului pentru construcții situat în or. Ungheni, str. Vlad Țepeș, 18, cu suprafața de 0,0034 ha.

Afirmă că la 04 iulie 2011, Tatiana Fotea a înainta în judecătoria Ungheni acțiune cu privire la modificarea obiectului contractului de vânzare-cumpărare din 14 aprilie 2002, cu includerea construcției cu 2 nivele, cu suprafața de 63,3 m. p. amplasat pe terenul procurat, indicând că la momentul autentificării contractului notarial ar fi procurat și acest imobil, însă nu s-au perfectat notarial dreptul asupra acestor construcții auxiliare deoarece lipseau documente pe construcțiile date.

Sușține că obiectul contractului a cuprins doar terenul în mărime 0,0034 ha, pentru ce a primit suma de 1200 dolari SUA. Iar bucătăria de vara nr. 6 anexă la bucătăria de vară nr. 8, aflată pe terenul înstrăinat nu puteau fi obiectul contractului, deoarece acestea n-au fost evaluate de Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni și pârâții nu dispuneau de finanțe pentru a le cumpăra.

A mai indicat că pe terenul înstrăinat există și un beci de care se folosește până în prezent.

Afirmă că în vara anului 2011, Tatiana Fotea și Mihai Fotea samavolnic, în lipsa certificatului de urbanism, a autorizației de construcție și acordului lui, cu încălcarea normelor tehnice, a construit o altă construcție cu doua nivele, care prezintă pericol pentru casa de locuit și familia lui.

A relatat că prin hotărârea judecătorei Ungheni din 09 ianuarie 2012, a fost admisă acțiunea Tatiane Fotea, iar prin decizia Curții de Apel Bălți hotărârea nominalizată a fost parțial anulată cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit căreia acțiunea Tatiane Fotea a fost respinsă ca neîntemeiată. Recursul înaintat de el a fost declarat ca inadmisibil.

Ulterior, prin hotărârea judecătorei Ungheni din 17 august 2012, a fost constatat faptul posesiei, folosinței și dispoziției în drept de proprietate asupra construcție cu numărul cadastral 9201103614. În urma cererii lui de revizuire, la 05 martie 2013, s-a încetat procesul cu scoaterea cererii pârâților de pe rol.

În această ordine de idei, consideră că prin comportamentul ilicit al pârâților, aceștia îi creează obstacule de a se folosi și de a dispune de casa de locuit și terenul aferent casei ce-i aparține cu drept de proprietate

Subliniază că potrivit art. 316 al Codul civil, proprietatea este în condițiile legii, inviolabilă, iar dreptul de proprietate este garantat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10,11, art. 135, 316, 376, 377, 379, 280 al Cod civil, art. 91 al Cod funciar, art. 166-167 al Codul de procedură civil.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea Tatiane Fotea și a lui Mihai Fotea de a demola construcția locativă cu 2 nivele, suprafața de 63,6 m. p., situată în or. Ungheni, str. Vlad Țepeș, 18 și de a nu-i fi create în viitor obstacule în folosirea casei și terenul aferent casei de locuit din str. Vlad Țepeș, 18/2, or. Ungheni.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 03 martie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, s-a respins apelul declarat de Valeriu Starașciuc și menținută integral hotărârea primei instanțe.

La 14 iulie 2016, Valeriu Strașciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și hotărârea primei instanțe cu emiterea hotărârii prin care să fie admise solicitările lui.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală.

Obiectează că instanța de fond și de apel nu au

luat în considerație că dreptul de proprietate asupra imobilului vechi: construcția cu lit.5, lit. 6, lit. 8 și lit. 9 nu au fost înregistrate la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni, care parțial au fost dărâmate, în pofida dreptului de proprietate care de fapt nu există.

Nu a fost luat în considerație că imobilele indicate dispunea de o suprafață la sol de 20 m. p. și o înălțime de 2,5 m. p., cu 2 nivele, suprafața de 63,6 m.p., totalul de 100,9 m. p. și o înălțime de 6 metri.

Relatează că nu s-a ținut cont în baza căror documente s-a prezentat instanței de judecată construcția locativă.

Menționează că nu sa ținut cont de răspunsul oferit de Agenția Relații Funciare și Cadastru din 31 mai 2016 și a ÎS”Cadastru” din 24 mai 2016, prin care s-a constatat că ÎS”Cadastru” nu a recepționat nicio lucrare asupra bunului imobil cu numărul cadastral 9201103614 și nu dispun de acte care ar confirma executarea lucrărilor.

La fel, indică că nu s-a ținut cont de regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcției.

Mai indică reclamantul că în scopul ocrotirii drepturilor sale, s-a adresat la Secția Urmărire Penală al Comisariatului de Poliție raionul Ungheni, Procuratura raionului Ungheni pentru a interveni la fața locului și a efectua un control ca urmare a fost emisă ordonanță de neîncepere a urmăririi penale și examinată cererea în baza Codului contravențional.

Tot din materialul acumulat s-a constatat că construcția a fost efectuată în lipsa autorizației de construcție și certificatul de urbanism, circumstanțe, care la fel nu au fost reținute de instanța de fond și apel.

Sușține că la 17 iulie 2012, a înaintat o cerere și către Inspekția de Stat în Construcții solicitând demolarea construcției cu 2 nivele din str. Vlad Țepeș 18, or. Ungheni, totodată solicitând și intervenția Procuraturii raionului Ungheni la demolarea construcției, la care a primit răspunsul precum că la caz nu există o decizie definitivă.

Afirmă că dreptul de proprietate asupra imobilului cu destinație locativă nu este înregistrat în registrul bunurilor imobile.

Remarcă că calitatea proastă a construcției se vede din fotografiile anexate, care susține că la fel nu a fost apreciate de prima instanță și instanța de apel.

Relevă că nu s-a apreciat nici faptul că în urma petiției sale de demolare a construcției a fost constatat de către agentul constatator faptul efectuării lucrărilor de construcție neautorizate.

Consideră că instanța nu a apreciat la justa valoare probele aduse de el, susține că prima instanță s-a bazat doar pe declarațiile mincinoase a pârâților, iar instanța de apel nu a adus argumente convingătoare.

A mai indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, încălcând prevederile art. 432 alin. (2) li. c) CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 03 iunie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 203 vol. I), recepționată de recurent la 08 iunie 2016, ce se confirmă prin avizul de recepție, (f. d. 205 vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Starașciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valeriu Starașciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Starașciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Valeriu Starașciuc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu